

Arrest

nr. 61 551 van 16 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 4 april 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 maart 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M.-C. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde zich een Armeens staatsburger van Armeense origine en bent afkomstig uit Gyumri (Armenië). U heeft sinds ongeveer acht jaar een relatie met T. M., eveneens Armeens staatsburger. Jullie hebben één zoon. Beide verblijven momenteel in Gyumri.

Van 2007 tot november 2009 woonde en werkte u in Moskou (Russische Federatie). U had daar een tijdelijke officiële registratie. In november 2009 keerde u terug naar Gyumri. U werd in november 2010 behandeld voor een longontsteking. Vanaf dan moest u ook op regelmatige basis nierdialyse ondergaan. De Armeense autoriteiten betaalden uw behandeling in het ziekenhuis van Gyumri. U voelde zich telkens heel slecht na de dialyse en was niet tevreden over de behandeling die u kreeg, maar klaagde dit nergens aan. U liet ook na een andere dokter of ziekenhuis te raadplegen, omdat u daar wel zou moeten betalen.

U besloot daarom Armenië te verlaten om in België een behandeling te volgen. U trachtte via via wel een visum te bekomen, maar omdat dit niet lukte, zag u zich genoodzaakt zonder visum te reizen. Op 19 januari 2011 ging u per taxi van Gyumri naar Jerevan, waar u het vliegtuig nam naar Moskou. In Moskou stapte u op een vliegtuig dat u naar Parijs (Frankrijk) bracht. U was bij aankomst zo ziek dat u naar het ziekenhuis gebracht moest worden, waar u dialyse kreeg. U ontmoette daar een Armeense jongen, die voor u tolkte. U gaf hem uw paspoort, zodat hij een treinticket richting België kon kopen voor u. Hij bracht u ook naar het treinstation. Omdat u zich moest haasten om de trein te halen, vergat u uw paspoort terug te vragen aan die jongen. Bij aankomst in België moest u opnieuw worden opgenomen in het ziekenhuis voor dialyse.

Op 24 januari 2011 diende u een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. U toonde daarbij uw geboorteakte, rijbewijs, militair boekje en twee medische attesten die in België werden opgesteld.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u afgelegde verklaringen en de elementen die aanwezig zijn in uw administratief dossier, dient te worden geoordeeld dat u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan worden toegekend. U heeft immers geen elementen aangebracht die wijzen op een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaarde Armenië te hebben verlaten omwille van uw medische problemen (CGVS p. 6-8). Sinds november 2010 moet u op regelmatige basis nierdialyse ondergaan. U moest niet betalen voor deze behandeling, omdat de Armeense autoriteiten dat deden. U kreeg dezelfde behandeling als andere Armeense burgers met uw ziekte, zo meldde u. U voelde zich echter telkens slecht nadat u een dialyse had gekregen en was niet tevreden over de manier waarop de Armeense artsen u behandelden. U diende echter geen klacht in tegen deze artsen, noch raadpleegde u bijvoorbeeld een advocaat om zich hieromtrent te informeren. Als verklaring daartoe gaf u enkel aan dat dit niet bestond in Armenië, zonder dit echter aannemelijk te maken. U kon wel terecht bij een andere dokter of ziekenhuis, maar deed dit niet omdat u dan moest betalen. Echter, u verklaarde dat het standaardtarieven betrof, die aan iedere Armeen in uw situatie zouden worden aangerekend.

Uit uw verklaringen kan dan ook niet worden opgemaakt dat u in Armenië de toegang tot de noodzakelijke medische zorgverlening ontzegd werd.

Daarnaast verklaarde u dat in Armenië geen problemen heeft gekend met de autoriteiten. U werd nooit opgesloten of vastgehouden, noch werd u veroordeeld of aangeklaagd (Vragenlijst CGVS p. 2, CGVS p. 8). U haalde enkel uw gezondheidsproblemen aan als aanleiding voor uw asielaanvraag in België.

Aansluitend hierbij dient nog te worden opgemerkt dat de door u ingeroepen medische redenen geen verband houden met de criteria bepaald bij artikel 1, A (2) van het verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de boordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Uw militair boekje, geboorteakte en rijbewijs bevatten louter persoonlijke identiteitsgegevens, die hier niet betwist worden. De medische attesten, die in België werden opgesteld, bevestigen enkel uw verklaringen over uw medische toestand en de noodzaak van nierdialyse. Bijgevolg kunnen de door u voorgelegde documenten bovenstaande conclusies niet beïnvloeden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel, afgeleid uit een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève en van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet, voert verzoeker, die het slachtoffer is van een levensbedreigende aandoening, aan te hebben "aangevoeld dat hij niet correct behandeld werd in Armenië". Hij voelt zich lid "van een sociale groep die zodanig wordt gediscrimineerd door zijn autoriteiten dat er voor hem geen leven meer mogelijk is in zijn land van herkomst; Dat deze groep de Armeense nierpatiënten betreft, die geen middelen van bestaan hebben om zich de verzorging in een privé-ziekenhuis te kunnen betalen (in de veronderstelling dat deze adequaat zou zijn)."

2.2.1. Verzoeker somt in zijn verzoekschrift de artikelen 48/1, 48/2, 48/5, 52 en 62 van de vreemdelingenwet op waarvan hij de schending aanvoert zonder deze evenwel concreet op de

bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk.

2.2.2. Met toepassing van artikel 48/3, §4, d) van de vreemdelingenwet moet een groep worden geacht een specifieke sociale groep te vormen als onder meer:

- leden van de groep een aangeboren kenmerk vertonen of een gemeenschappelijke achtergrond hebben die niet gewijzigd kan worden, of een kenmerk of geloof delen dat voor de identiteit of de morele integriteit van de betrokkenen dermate fundamenteel is, dat van de betrokkenen niet mag worden geëist dat zij dit opgeven, en
- de groep in het betrokken land een eigen identiteit heeft omdat zij in haar directe omgeving als afwijkend wordt beschouwd.

Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet verzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Te dezen rust op verzoeker derhalve de bewijslast te behoren tot een bedoelde sociale groep. Door zich te beperken tot de loutere bewering te hebben *“aangevoeld dat hij niet correct behandeld werd in Armenië”* en zich lid te voelen *“van een sociale groep die zodanig wordt gediscrimineerd door zijn autoriteiten dat er voor hem geen leven meer mogelijk is in zijn land van herkomst; Dat deze groep de Armeense nierpatiënten betreft, die geen middelen van bestaan hebben om zich de verzorging in een privé-ziekenhuis te kunnen betalen (in de veronderstelling dat deze adequaat zou zijn)”*, voldoet verzoeker niet aan deze verplichting.

Daargelaten de vraag of verzoeker misbruik maakt van de asielprocedure, wordt in de bestreden beslissing terecht op het volgende gewezen: *“U dient zich voor de boordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de staatssecretaris voor Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.”*

2.2.3. In zoverre het middel onvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER